

Tastaolletes

Una notícia sorprenent: el director de fotografia de *Las dos caras del crimen*, Fernando Argüelles, ha anunciat que TV1 i TV2 emetran pròximament (i alhora) la pel·lícula esmentada. La idea és obligar l'espectador a fer *zapping*, perquè la narració fílmica passarà a fragments d'un canal a l'altre i els televidents que no es vulguin perdre el fil de la trama hauran de fer *zapping* per força.

Jo estava convençut que aquest costum —convertit en tic— de prémer botons per saltar com un pardal de programa a programa, era un enemic implacable de la televisió, les finances de la qual depenen gairebé d'una manera exclusiva de la publicitat. I el *zapping* és molt dolent per a l'eficàcia dels anuncis: la majoria dels televidents, tan bon punt els tallen la pel·lícula o el concurs de torn per a encolomar-los propaganda, recorren al *zapping* i espigolen imatges d'ací i d'allà.

La televisió ens ha fet evident

un desenfrenament que ja fa temps que forma part de la naturalesa humana. Però no es veia tan clar i, a més, l'hi ha donat un nom que s'ha popularitzat amb rapidesa. Jo mateix, sense fugir d'aquesta pàgina, sóc un lector àvid, però desordenat, no aconsellaria que ningú m'imités: llegeixo tres o quatre llibres pràcticament alhora, faig *zapping* fullejant-los sense un ordre prèviament establert i no puc dir que obtingui

uns resultats dignes d'imitació. Però no hi puc fer més.

Hi ha homes enamoradissos, propensos a l'excitació, que fan *zapping* passant d'una senyora a l'altra sense prendre's temps per reprendre el bleix. I a l'inrevés, naturalment, perquè la vinya del Senyor dóna abundants collites.

Podríem parlar, també, dels versàtils en conviccions polítiques, que saltironen d'un partit a un altre de diferent, si molt convé oposat als seus ideals immediatament anteriors. Gairebé hem acabat per trobar-ho natural, i aviat ningú no s'atrevirà a llençar el primer comandament a distància. Amb més exactitud: allò que abans en dèiem la primera pedra.

Pere Calders